

Dünya Madem Fanidir

– fuatturker · 12 Aralık 2012

Allah'ın sonsuz adaleti gereği, itaat eden ve isyan eden insanların karşılaşacakları son, birbirinden tamamen farklı olacaktır kuşkusuz. Allah, gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görür ve onlara zulmedilmez.

İnsanların hak ettikleri karşılığı alacakları asıl yer ahirettir. Bu kesin bir gerçektir. Sonsuz adaletin tecelli edeceği ve her insanın şahitler ve sürücüleriyle hazır bulundurulacağı o büyük sorgulanmayı unutmama, her an hatırda tutma konusunda Allah, Kur'an'da şöyle uyarıda bulunur:

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (düşünün). Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (Al-i İmran Suresi, 30)

İnsan dünya hayatında ahiret gerçeğini unutmaya çalışarak, kendince dünyanın tadını çıkarmak isteyebilir, yaptığı tevillerle vicdanının sesini bastırabilir. Ama bu, o kişinin kaderinde belirlenmiş olan zaman geldiğinde ölmesini ve Allah Katı'nda belirlenmiş olan bir zamanda tekrar diriltilmesini engellemez. Ancak o gün, dünyada onun için eğlence olan her şeyin, gerçekte 'işleyip-yüklendiği kötülükler' olduğunu kavrayacak ve hüsrana uğrayacaktır.

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür. (En'am Suresi, 31)

Rabbimizin yalnızca bağışlayıcı sıfatını göz önünde bulundurarak "Allah nasıl olsa beni affeder", "önemli olan kalp temizliği, benim de kalbim temiz" diyenler ve bu yüzden cennete gideceklerini düşünenler yalnızca kendilerini kandırırlar. Evet Allah bağışlayıcıdır ancak, bile bile günahta ısrar etmeyen, samimi tevbe eden kulunu bağışlar.

Kimi insanlar da sadece belirli ibadetleri yaparak kurtulacaklarını zannederler. Bütün bu kişiler aslında gerçeği bildikleri halde bu şekilde vicdanlarını rahatlatarak, ahiretten gafil yaşarlar.

Kişinin kendi değer yargılarına göre iyi bir insan olması, ailesini geçindirmek için çok çalışıyor olması, - Allah rızası için hiçbir salih amelde bulunmadan- "ben Müslümanım" demesi o kişiyi kurtarmaz. Yapılan işlerin Allah için yapılacak ibadetlerden daha önemli olduğunu düşünmek yanılgıdır. Çünkü gerçek iyilik, gerçek kötülük, ahiretin nasıl kazanılacağı ya da kaybedileceği konularındaki tek kıstas Kur'an'dır. Müminler yaşamlarını Kuran'da Allah'ın bildirdiği doğrular üzerine kurarlar. Çünkü müminler bir Kur'an

ayetinde, "katıksızca (ahiretteki asıl) yurdu düşünüp-anan ihlas sahipleri kıldık. (Sad Suresi, 46) şeklinde edildiği gibi ahireti unutmadañ yaşayan ihlâs sahibi kullardır.

Bedüzzaman şöyle uyarıyor bizi:

"Dünya madem fanidir. Hem madem ömür kısadır. Hem madem gayet lüzumlu vazifeler çoktur. Hem madem hayat-ı ebediyye (sonsuz hayat) burada kazanılacaktır. Hem madem dünya sahipsiz değil. Hem madem řu misafırhane-i dünyanın(dünya misafırhanesinin) gayet Hakim ve Kerim bir müdebbiri(işini tedbirli yapan) var. Hem madem iyilik ve fenalık cezasız kalmayacaktır... Hem madem dünyevi dostlar ve rütbeler kabir kapısına kadardır."

"Elbette, en bahtiyar odur ki, dünya için ahireti unutmasın, ahiretini dünyaya feda etmesin, hayat-ı ebediyesini hayat-ı dünyeviye (dünya hayatı) için bozmasın, malayani şeylerle ömrünü telef etmesin, kendini misafır telakki edip, misafırhane sahibinin emirlerine göre hareket etsin, selamtle kabir kapısını açıp saadet-i ebediyyeye girsin." (Mektubat)

Evet; madem dünya fânîdir...

Fuat Türker